

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1169/2021

26.10.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Ивице Вукићевића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-30/21 од 02.07.2021. године и Кжм2-18/21 од 28.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Ивице Вукићевића, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-30/21 од 02.07.2021. године и Кжм2-18/21 од 28.09.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-30/21 од 02.07.2021. године, одбијен је, као неоснован, захтев браниоца малолетног АА, адвоката Ивице Вукићевића од 24.06.2021. године за накнаду трошкова насталих пред судом правног лека - Апелационог суда у Крагујевцу у предмету Кжм1-30/21.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм2-18/21 од 28.09.2021. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца малолетног АА, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-30/21 од 02.07.2021. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног АА, адвокат Ивица Вукићевић, због повреде кривичног закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и предмет врати другостепенем суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење

одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима, против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Ивице Вукићевића је неоснован.

Поднетим захтевом бранилац малолетног АА, указује на повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 2. ЗКП, наводима да, имајући у виду садржину захтеваних трошкова (писани захтев за накнаду трошкова од 24.06.2021. године се односио на трошкове приступа браниоца малолетника на седницу другостепеног већа одржану 08.06.2021. године, путне трошкове браниоца и састав поднеска од 24.06.2021. године, којим су опредељени и образложени тражени трошкови) бранилац није могао у тренутку подношења жалбе унапред да зна да ли ће уопште бити позван на седницу већа, нити је могао да зна да ли ће она бити одржана или одложена, да би могао већ у жалби приликом њеног подношења 27.04.2021. године, да определи и тражи будуће трошкове, за које је у том тренутку било неизвесно да ли ће уопште да настану и у ком износу. По ставу одбране, нема правног основа у Законнику о кривичном поступку, ни мишљење већа Апелационог суда у Крагујевцу изнето у другостепеној одлуци - да је трошкове требало усмено тражити и определити на одржаној јавној седници другостепеног већа- јер ниједном одредбом овог Законика, а посебно не у делу који регулише трошкове кривичног поступка није прописана обавеза браниоца да на седници већа другостепеног суда, као суда правног лека тражи и усмено тачно определи висину трошкова и да, уколико то не учини у том тренутку, губи процесно право на каснији писани захтев, без обзира да ли су му у том тренутку трошкови били познати или не. У вези са изнетим бранилац цитира пресуду Врховног касационог суда Кзз 1164/2015 од 20.01.2016. године и одлуку Уставног суда ИУж 134/2019 од 04.02.2021. године.

Врховни касациони суд изнете наводе захтев за заштиту законитости оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Наиме, из списка предмета произлази да је решењем Вишег суда у Краљеву Км. 37/20 од 19.03.2021. године, према малолетном АА изречена васпитна мера – упућивање у Васпитно-поправни дом, која може трајати најмање 6 месеци, а највише 4 године, с тим што ће суд сваких 6 месеци разматрати да ли постоје основи за обуставу извршења мере или њену замену другом васпитном мером, у коју васпитну меру му је урачунато и време проведено у притвору од 13.11.2020. до 05.01.2021. године и од 09.02.2021. године до упућивања у Васпитно-поправни дом, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана почев од 05.01.2021. до 09.02.2021. године, док су оштећени упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева. Истим решењем, сходно члану 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, одређено је да трошкови кривичног поступка, о којима ће бити одлучено посебним решењем, падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведеног решења Вишег суда у Краљеву Км. 37/20 од 19.03.2021. године, бранилац малолетног АА, адвокат Ивица Вукићевић је изјавио жалбу, уз предлог Апелационог суда у Крагујевцу да на седницу већа позове браниоца, али без изношења предлога везаног за досуђивање трошкова поступка пред другостепеним судом. Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-30/21 од 08.06.2021. године

делимично је усвојена жалба браниоца малолетног АА и преиначено решење Вишег суда у Краљеву Км. 37/20 од 19.03.2021. године у односу на малолетног АА, у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што је Апелациони суд описане кривичноправне радње по предлогу за изрицање кривичне санкције Вишег јавног тужиоца у Краљеву Ктм. 48/20 од 06.08.2020. године, Ктм. 79/20 од 18.11.2020. године и Ктм. 99/20 од 04.01.2021. године под тачком 4 правно квалификовао као продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) КЗ у вези члана 61. КЗ, те је за наведено кривично дело, као и за остала кривична дела ближе опредељена у изреци другостепеног решења, задржао као правилно изречену васпитну меру упућивање у Васпитно-поправни дом, док су жалба браниоца малолетног АА у преосталом делу, као и жалбе законског заступника малолетног АА и браниоца малолетног ББ одбијене као неосноване и првостепено решење у непреиначеном делу потврђено.

Одредбом члана 267. ЗКП, прописано је да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд, сходно одредбама члана 261-266 тог законика.

Према одредби члана 262. став 1. ЗКП, у свакој пресуди и решењу које одговара пресуди одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Да би о томе одлучио суд правног лека мора имати захтев за накнаду трошкова. Стога у поступку по правним лековима, захтев за накнаду трошкова мора бити истакнут у поднетом правном леку, у конкретном случају у жалби изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Км. 37/20 од 19.03.2021. године.

Како је у време изјављивања жалбе браниоцу малолетног АА, адвокату Ивици Вукићевићу била позната висина трошкова на име састава жалбе по Адвокатској тарифи, а захтев за накнаду истих није истакнут у изјављеној жалби, нити на јавној седници већа за малолетнике Апелационог суда у Крагујевцу одржаној дана 08.06.2021. године, којој је присуствовао адвокат Ивица Вукићевић, што је и констатовано на записнику Кжм1-30/21 од 08.06.2021. године, то у конкретном случају нису били испуњени услови из члана 262. став 2. ЗКП, да се о истим одлучи посебним решењем, па је следствено томе правилно побијаним правноснажним решењима одбијен као неоснован захтев браниоца малолетног АА, адвоката Ивице Вукићевића за накнаду трошкова насталих код суда правног лека - Апелациони суд у Крагујевцу у предмету Кжм1-30/21.

Приликом одлучивања, Врховни касациони суд је имао у виду и правни став изнет у одлуци Кзз 1164/2015 од 20.01.2016. године, на коју се бранилац позива у поднетом захтеву, али налази да наведена пресуда није од утицаја на доношење другачије одлуке у овом предмету, обзиром да се не ради о истој кривичноправној ситуацији. Наиме, предмет Кзз 1164/2015 се односио на захтев за накнаду трошкова поднет након завршетка главног претреса (првостепени поступак), а у овом конкретном случају, на захтев за накнаду трошкова поступка насталих код суда правног лека.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да, насупротив наводима захтева браниоца, побијаним правноснажним решењима није повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП, на штету малолетног АА, због чега је захтев за заштиту законитости његовог браниоца - адвоката Ивице Вукићевића, оцењен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић